

TORBEN EGGERS

En af pigtrådsmusikens vigtigste forudsætninger for succes er en dygtig impressario — i flere år havde Torben Eggers stået bag disken i en af Københavns grammofonplade-forretninger — pludselig en dag fandt han ud af, at at nu havde han solgt plader nok — nu skulle der sælges pigtrådsorkestre. Han lod håret gro og fik det rigtige »beat«, og her fortæller han, hvad der skal til for at få succes

**Vel
HANS NIELSEN**

BEAT, mand — beat! — det er jo ikke nogen familiefest dette her — må vi så lige få basen engang til — kom så!

Torben Eggers, et par og tyve, nybagt pigtrådsgrossist — impressario for tre højspændings-orkestre — 'The Twisters' (Twisterne) — 'The Queens' (Dronningerne) og 'Someones' (Nogen!) — er i fuld gang med at »gå form på drengen«, som det hedder i fagsproget, for at, som det videre hedder, »gik den det helt rigtige beat«.

— Hvad er beat, Torben Eggers?

— Efter min mening er det at være ligeglad med, hvad andre mener om én — at være fri for konventioner — ja, netop at være fri.

HVORDAN fandt De på at sælge pigtråd?

— Jeg stod flere år i en grammofonforretning i København og solgte plader. Der kom en masse unge, deraf flere som havde dannet pigtrådsgrupper. De spurgte ofte, om jeg ikke kunne skaffe dem et engagement. Af og til ringede også impresariater og spurgte, om vi kunne skaffe et friskt orkester i en fart. Efterhånden blev jeg en slags arbejdsanvisningskontor, og en dag sagde jeg til mig selv — det der ka' du sgu' lige så godt sætte i system og lave en forretning ud af. Som tænkt så gjort — jeg kontaktede de unge, jeg kendte, fik kontakt med andre — ringede og skrev til alle landets ungdomsklubber — popklubber og satte mig i forbindelse med koncertarrangører — ja, og så gik møllen i gang af sig selv.

EN ting er at sælge et orkester, men det, det udfører, skal vel også være i orden, har De også en finger med i det?

— Jeg arbejder med orkestrene, ja — især på det scenetekniske område. De fleste har, før de træder offentligt frem, på forhånd spillet sig så meget sammen, at det musikalske er nogenlunde, men på netop det scenetekniske område falder

mange helt igennem. Den måde en gruppe optræder på er meget væsentlig — først og fremmest skal de ha' det helt rigtige beat over sig.

— Virke frigjorte?

— Ja, helt ligeglade med omgivelserne — helt upåvirkede. Dernæst er der også det at fremhæve hvert orkesters særlige kendetegn, for de er forskellige.

ER det et hårdt arbejde?

— Helt enkelt er det ikke — det er i hvert fald noget, man må gå hundrede procent ind for, hvis det skal resultere i noget ordentligt. Dertil kommer så afpudsningen af det rent musikalske — det skal efter min mening være helt OK. Man har gang på gang set i bladene, at man som pigtrådsmusiker ikke behøver at kunne spille — det er en band-uretfærdig bedømmelse sagt af folk, som er imod — det kræver musikalsk set præcis lige så meget at spille i en pigtrådsgruppe som i al anden musik.

— Interessere De Dem også for anden musik?

— Jeg hører gerne på Bach, også god kammermusik — altså, når jeg sidder derhjemme i fred og ro.

— Der er ellers et spring?

— Er der? — jeg kan bare lide musik uden at specialisere mig fanatisk.

— Men hvad er det, der er særlig fascinerende ved pigtråd, for det er jo det, der optager Dem mest?

— Det er vel det, at den taler til det primitive i én — til hormonerne for at sige det lige ud — jeg mener, at den skaber en atmosfære, som man befinder sig behageligt i — men det fordrer også, at det er noget ordentligt, man lytter til — det er en betingelse, at det musikalske er i orden, og at de udførende har personlighed — beat!

— Man har hørt en del om de enorme summer, de unge har investeret i instrumenter?

— Det er meget normalt, at investeringerne ligger på en ti tusind kroner pr. mand. Fem

mand kommer nemt op på mellem fyrre—halvtreds tusinde kroner for grej. Da det er de færreste, som kan betale kontant, foregår det på afbetaling.

— Det er da ellers et par ore for unge at skulle stå for?

— Tja, hvad, er det nu så slemt. Mange unge har en hobby, som for eksempel en bil — en motorcykel eller lignende. Tager vi nu eksempelvis en bil, kan dens ejer nemt i løbet af et par år komme op på et anseligt beløb for sin hobby — og det er vel at mærke penge, som ikke kommer hjem igen. Mine gutter afskriver deres hobby — og foruden det, at de tjener penge ind, lærer de noget, nemlig samspil — at tilpasse sig hinanden i et team — set på lang sigt kan man vist ikke kalde det en kostbar hobby!

— Jo, men der er jo dem, der ikke kommer opad mod toppen — ja, der er dem, som ikke engang når til tribunen?

— Det væsentligste må vel først og fremmest være det, man oplever ved en ting — for mange er drømmen om en succes måske meget mere værd end selve succes'en — i øvrigt har man jo også mulighed for at starte i det mindre — at finde ud af hvad man kan og vil, før man investerer så mange penge i grej — til syvende og sidst må det jo blive den enkeltes hovedpine.

HVAD kan et nogenlunde pigtrådsorkester tjene pr. aften?

— Det er meget forskelligt. Først og fremmest må man jo vurdere, om en optræden giver god reklame — gør den det, er honoraret mindre væsentligt, så anlægges der en anden pris — ellers varierer honorarerne mellem femten hundrede til to tusinde kroner pr. aften, hvoraf jeg har femten pct. for mit ikke ringe forarbejde. Prisen kan også variere, når det drejer sig om noget usædvanligt, for eksempel har jeg bemærket, at min gruppe 'The Queens' — pigerne, får samme honorar som drenge, for væsentligt mindre slid,

og her mener jeg virkelig slid i ordets sande betydning.

— Vil det sige, at en pige-gruppe er mere eftertragtet?

— Dem, der er færrest af, er mest eftertragtet — sådan er det med altting.

— Da de fleste pigtrådsmusikere har arbejde ved siden af musikvirksomheden, er det vel mest week-end'en, som anvendes til spil?

— Også de andre aftener — og er der vigtige ting på programmet, får de gerne fri. Det ene af mine orkestre har for eksempel fast engagement i Hit House og klarer der udover flint det daglige arbejde. Men det er klart, at større arrangementer må lægges i week-end'en — der er vi oftest i provinsen, og det er da også der, vi tjener vore penge. Der er så stor konkurrence i København, at honorarerne er påvirkede af det — det er i ungdoms- og popklubber i provinsen, at pengene er hjemme. Vi har en folkevevognsbuss til transporterne og er vant til hurtig ud- og hjemrykning.

— Har De ikke andre emner udover de tre orkestre?

— Jeg har en del, som jeg skaffer løst arbejde, samtidig med at jeg naturligvis hele tiden er på jagt efter helt nye emner. De behøver ikke at være sammenspillede eller rutinerede — jeg skal nok hjælpe til med at hitte den helt rigtige beat.

HVORDAN med grammofon-indspilninger?

— Jeg har kontakterne, det, der mangler mest, er ordentlige og nye arrangementer at spille — for vi har det helt rigtige, vil vi ikke på plade.

— Føler pigtråden sig ikke svigtet af Danmarks Radio?

— Radiol — er det ikke noget folk sad og fik gennem høretelefoner i gamle dage? — Kom ud i klubberne, mand — gi' dig hen i beat-stemningen — så føler man sig ikke svigtet af nogen — og kan man ikke ta', at der virkelig er gas på drengen, så findes der jo også mange steder, hvor de fører den mere kultiverede pigtråd for de ældre på fyrrer!